

## LvdK 291 Zoas een boer

1 Zo - as een boer die mu van 't land - wark  
nog even-pies in 't twie - don - ker stiet  
(het les - te hoe - kien hef e daon - maakt)  
en dan ge - rust op hoes an - giet.  
Zo zal de mèensch die mu van zör - gen,  
waor - an hie al zien krach - ten gaf,  
oet - kie - ken naor de nei - e mör - gen.  
De zörg blef ach - ter in het graf.

1 Zoas een boer die mu van 't landwark  
nog evenpies in 't twiedonker stiet  
(het leste hoekien hef e daonmaakt)  
en dan gerust op hoes an giet.  
Zo zal de mèensch die mu van zörge,  
waoran hie al zien krachten gaf,  
oetkieken naor de neie mörge.  
De zörg blef achter in het graf.

3 Nooit kan 't geulef te veul verwachten,  
de woorden van de Heer bint wis.  
Een vrund mekeert het vaak an krachten,  
maor nooit een vrund as Jezus is.  
Wat zul zien grote macht beparke?  
't Hielal stiet under zien gezag!  
En wat zien liefde wil bewarken,  
dat mak E waor op ieder dag.

4 Die hoop möt al oez' pien doen zachten.  
Kom, wel op weg bint, kop umhoog!  
Veur heur, die 't heil van God verwachten,  
bint barge vlak en zeeën dreug.  
Geluk van God niet te bemeten,  
en al 't verdriet is an de kaant!  
Daw vrunden west hebt is vergeten  
en wij, wij bint in 't Vaderlaand!

oorspr. tekst: H. van Alphen  
melodie: L. Bourgeois  
umzet deur: A. Streutker/J. Katerberg